

Motion till riksdagen 2009/10:So584

av **Matilda Ernkrans m.fl. (s)**

Solidarisk finansiering av teckenspråkstolk

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att statsbidragen till tolktjänster för döva bör fördelas efter antalet beställda tolkuppdrag.

Motivering

Landstingen har sedan 1994 skyldighet att organisera och tillhandahålla tolktjänst för vardagstolkning. Finansieringen sker dels med landstingens egna medel, dels med statsbidrag. Landstingens ekonomi ser olika ut och tolkservice varierar därför kraftigt för döva i olika delar av landet. I en del landsting fungerar tolkservice bra medan det i andra landsting råder stor tolkbrist. På flera håll är tolkcentralerna tvungna att prioritera tolkuppdragen – ofta prioriteras tolkning för fritid och rekreation lågt, i vissa landsting prioriteras det bort helt och hållet. Tillgång till tolk ska naturligtvis inte vara en fråga om var man bor. Döva ska inte vara tvungna att flytta för att få tolk.

Örebro län har en särställning när det gäller andelen döva i riket. Det beror på att staden och länet kan erbjuda en hel kedja av utbildningsmöjligheter för döva. Här finns riksgymnasierna för döva, hörselskadade och dövblinda, och också specialförskola.

Utvecklingen bejakas i vårt län, men det är angeläget att också staten tar sitt ansvar för de ökade kostnaderna för tolkservice i länet, detta inte minst beroende på att inflyttningen av barnsdomsdöva till Örebro län innebär att kostnaderna samtidigt minskar i andra län. Sedan mitten av nittiotalet har antalet döva och hörselskadade i länet ökat kraftigt, men efterfrågan har ökat än snabbare. Den snabba ökningen av efterfrågan visar att döva personer i allt större grad blir medvetna om sina rättigheter och använder sig av viktig service, men det ökar också trycket på ett landsting som Örebros som har en hög

Fel! Okänt namn på

andel döva bland sin befolkning. Det ansvaret bör bäras solidariskt. Det finns en stark ambition att erbjuda en god miljö för döva och hörselskadade i Örebro län. Det måste få stöd av ett statsbidragssystem, som tar hänsyn till de speciella åtaganden länet har, i annat fall riskerar servicenivån att inte följa med en angelägen efterfrågan.

På tolkcentralen i Örebro har man ökat sin kapacitet i vardagstolkningen för varje år de senaste decennierna. Samtidigt har verksamheten hela tiden effektiviserats. Kostnaden per uppdrag är bland de lägsta i landet. Trenden är dock att varje produktionsökning följer med sig en motsvarande ökning av efterfrågan, varför andelen ej utförda uppdrag har varit tämligen konstant över tid. För att råda bot på detta missförhållande krävs ett rejält resurstillskott – något som ett medelstort landsting har svårt att prestera i dessa tider, särskilt som efterfrågan i Örebro är lika stor som i den betydligt större Västra Götalandsregionen.

Om tillgången till teckenspråkstolk ska vara likvärdig över landet krävs en omfördelning av det statliga stödet så att det motsvarar antalet beställningar. Så är inte fallet idag. Det råder stora regionala skillnader. I Västra Götaland som har samma nivå på antalet beställda tolkuppsdrag som Örebro får man 224 kronor i statligt stöd för varje uppdrag, i Örebro är stödet bara 83 kronor. Det är naturligtvis en helt orimlig skillnad. Örebro måste därför prioritera mycket hårdare än andra landsting bland sina beställningar. Det är inte rimligt att en tolkverksamhet i en del av landet får en tredjedel så mycket resurser som en tolkverksamhet i en annan del av landet för samma behov.

Stockholm den 6 oktober 2009

Matilda Ernkrans (s)

Ameer Sachet (s)

Eva-Lena Jansson (s)